

Εξωτερική Πολιτική, αυτός ο γρίφος!

Η Εξωτερική Πολιτική είναι μεγάλο και δύσκολο θέμα, περίπλοκο, δυσνόητο για πολλούς, με πολλές και δύσκολες παραμέτρους. Είναι ένας πραγματικός γρίφος!

Στα άδυτα αυτού του γρίφου όμως, ένα είναι πάνω από όλα ξεκάθαρο: Οι διεθνείς μας σχέσεις, δηλαδή οι σχέσεις μας με τους διεθνείς οργανισμούς και η συμμετοχή μας σε αυτούς, οι σχέσεις μας με τις μεγάλες δυνάμεις, καθώς και με τους γείτονες και γενικά η εξωτερική μας πολιτική, **επιβάλλεται να έχουν ως μοναδικό γνώμονα το μέγιστο δυνατό εθνικό συμφέρον.**

Η εξωτερική μας πολιτική, κατά την άποψη του γράφοντος, πρέπει να είναι σοβαρή και επιθετική!

Σοβαρή είναι η πολιτική, η οποία βασίζεται στα πραγματικά διεθνή δεδομένα της κάθε εποχής και όχι στις προσωπικές ή κομματικές εξαρτήσεις κάθε πολιτικού ηγέτη.

Σήμερα, ουδείς αμφιβάλει ότι ζούμε σε ένα πολυπολικό κόσμο, με υπερδυνάμεις τις ΗΠΑ, αλλά και τη Ρωσία και την Κίνα.

Στον σημερινό λοιπόν κόσμο, **απαιτείται νέο δόγμα πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής, μιας μορφής ουδετερότητας, ισοβαρούς ή και ευφυούς ετεροβαρούς και ενεργητικής ουδετερότητας.**

Αυτό το δόγμα δεν απορρέει ούτε από άγνοια, ούτε από εθνικό εγωισμό, ούτε από «πτήση στα σύννεφα». **Σήμερα η Ελλάδα είναι ένας πολύ σημαντικός παίκτης στη διεθνή σκακιέρα.** Διαθέτει κατ' αρχήν το όνομα, ένα πολύ βαρύ ιστορικά και πνευματικά όνομα, κατέχει ένα χώρο με τεράστια γεωπολιτική αξία, διαθέτει ιδιαίτερα ιστορικά και πολιτιστικά πλεονεκτήματα, τον πρώτο στον κόσμο εμπορικό στόλο, εμπορικό και επιχειρηματικό πνεύμα, ευφυές ανθρώπινο δυναμικό, μεγάλο πλούτο υδρογονανθράκων και άλλων σπανίων ορυκτών, καθώς και ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις. Βασιζόμενη σε όλα αυτά **η Ελλάδα δύναται να αναδειχθεί σε σημαντική περιφερειακή δύναμη στο χώρο των Βαλκανίων και της Αν. Μεσογείου.**

Στην διεθνή διπλωματία τίποτε δεν είναι άσπρο ή μαύρο, αλλά υπάρχουν πάμπολλες αποχρώσεις του γκρι. **Οι διπλωματικές κινήσεις παγκόσμια διακρίνονται από ελιγμό και γίνονται με μοναδικό γνώμονα, πάντοτε, το εθνικό συμφέρον!**

Αντίθετα με αυτό το παγκόσμιο δόγμα, στους κατά καιρούς κυβερνώντες αυτής εδώ της χώρας, αντί του εθνικού υπερισχύει κυρίως το ατομικό συμφέρον και μετά το κομματικό! Οι Ελλαδίτες πολιτικοί παίζουν πολύ επικίνδυνα παιχνίδια, δείχνοντας μια απίστευτη δουλικότητα προς την Δύση.

Αυτά τα πράττουν, θαρρείς και η Ελλάδα είναι ατομική τους «επιχείρηση», για να κερδίζουν από την Δύση χρόνο εξουσίας, με συνακόλουθα τα ναρκισσιστικά στοιχεία του σύγχρονου πολιτικού εγωισμού, δηλ. την δόξα και τον πλούτο!

Τι εννοούμε όταν λέμε επιθετική εξωτερική πολιτική.

Το αήπητο είναι θέμα άμυνας, ενώ η νίκη όμως είναι θέμα επίθεσης, διατράνωνε ο μεγάλος κινέζος στρατηγός Σουν Τσου. Χωρίς επίθεση δεν υπάρχει νίκη, δεν υπάρχει επιτυχία!

Τι βλέπουμε να συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα; Βλέπουμε όλες τις κυβερνήσεις της μεταπολίτευσης, σε σχέση ιδιαίτερα με την Τουρκία, να ακολουθούν την πολιτική του λεγόμενου κατευνασμού, δηλαδή μια πολιτική που διακατέχεται από φοβία, ατολμία και δειλία, με αποτέλεσμα να έχουμε δώσει τη δυνατότητα στην Τουρκία να έχει συνεχώς την πρωτοβουλία των κινήσεων και την Ελλάδα να αγωνίζεται ασθμαίνοντας συνεχώς να αμυνθεί, επιτρέποντας στους Τούρκους να έχουν κάνει υπερφόρτωση της ατζέντας των διεκδικήσεών τους απέναντι στη χώρα μας. Παρόμοια είναι και η στάση μας με Αλβανία και Σκόπια, τους οποίους επιτρέψαμε να διογκώσουν τις απαιτήσεις εις βάρος μας χωρίς να χρησιμοποιήσουμε τα διπλωματικά όπλα που διαθέτουμε.

Επιθετική πολιτική λοιπόν! Έχουμε πολλά όπλα στη διπλωματική μας φαρέτρα! Την Τουρκία «από όπου και να την πιάσεις» είναι παράνομη, επομένως επιβάλλεται να περάσουμε εμείς σε διπλωματική επίθεση και αυτοί σε άμυνα, τόσο απευθείας όσο και μέσω των Διεθνών Οργανισμών.

Στο πλαίσιο της επιθετικής εξωτερικής πολιτικής εντάσσεται και η διεκδικητική πολιτική.

Οι κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών έχουν υιοθετήσει ένα ανιστόρητο, ανόητο, φοβικό και εθνικά απαράδεκτο δόγμα, το «δεν διεκδικούμε τίποτε», όπως δηλώνουν κατά καιρούς Έλληνες υψηλόβαθμοι αξιωματούχοι.

Και ερωτάται: Ποιος τους έδωσε αυτό το δικαίωμα να μην διεκδικούν; Δεν ξέρουν, ότι όταν δεν διεκδικείς εσύ, διεκδικούν οι άλλοι; Το βλέπουμε αυτό σήμερα με τους γείτονές μας, που όλοι διεκδικούν. Εμείς, ως Ελλάδα, που έχουμε κάθε δικαίωμα να διεκδικούμε, γιατί υποχωρούμε; Σε όλες τις γειτονικές μας χώρες, όπου και να σκάψει κάποιος, στην επιφάνεια βγαίνει Ελλάδα! Και να μην ξεχνάμε ότι οι ρίζες μας βυθίζονται βαθιά σε αυτά τα χώματα τα ποτισμένα από αρχαία και πρόσφατα αίματα προγόνων!

Διεκδικούμε λοιπόν τα δικά μας, τα δίκαια των Ελλήνων σε όλες τις πανάρχαιες κοιτίδες του Ελληνισμού!

Σχέσεις με τους Διεθνείς Οργανισμούς. Όσον αφορά στους διεθνείς οργανισμούς, η συμμετοχή μας σε αυτούς θα πρέπει να στοχεύει αποκλειστικά και μόνο στην ευημερία του ελληνικού λαού και την διαφύλαξη των διαχρονικών αξιών του ελληνισμού και της ορθοδοξίας. Ιδιαίτερα, σε ό,τι αφορά το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, επιβάλλεται

να ακολουθήσουμε **πολιτική εξισορρόπησης ανεξαρτησίας και ασφάλειας**. Έχουμε δύναμη, έχουμε το βέτο και την σημαντικότερη γεωπολιτική μας θέση και αξία, αρκεί να τα χρησιμοποιούμε.

Σχέσεις με τους Γείτονες. Οι σχέσεις μας με τους γείτονες πρέπει να βασίζονται στο διεθνές δίκαιο, στον αλληλοσεβασμό, στην ειλικρίνεια και στην ιστορική αλήθεια. Η Τουρκία θα πρέπει να καταλάβει ότι το συμφέρον της είναι να αφήσει τα αναθεωρητικά της όνειρα και να προσεγγίσει ειρηνικά προς όφελος και των δύο λαών. Η Αλβανία και τα Σκόπια οφείλουν να σεβαστούν τα δικαιώματα των ελληνικών μειονοτήτων στις χώρες τους, και να παγιώσουν ένα πλαίσιο ειρήνης και συνεργασίας προς όφελος όλων. **Όλοι (σχεδόν) οι Έλληνες πιστεύουν ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ανιστόρητη, αναίσχυντη και προδοτική και πρέπει να ακυρωθεί!** Οι σχέσεις μας με τους λοιπούς γείτονες (Βουλγαρία, Ισραήλ, Αίγυπτος, Λιβύη), πρέπει να βασίζονται στην διπλωματική, οικονομική και στρατιωτική συνεργασία (όπου αυτό είναι προς το συμφέρον μας), στους πολιτιστικούς δεσμούς και στην αμοιβαιότητα.

Τέλος, επιβάλλεται **να επεκτείνουμε άμεσα τα χωρικά μας ύδατα στα 12 νμ, όπως προβλέπεται από το διεθνές δίκαιο της θάλασσας, με συνακόλουθη την αύξηση του εθνικού εναερίου χώρου από τα 10 στα 12νμ**, και να διαγράψουμε μια και καλή τα όνειρα της «Γαλάζιας Πατρίδας» των Τούρκων και βέβαια, **να κηρύξουμε άμεσα τις ΑΟΖ** που δικαιούμαστε, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, και έτσι να επιλύσουμε στρατηγικά και το οικονομικό μας πρόβλημα. Ιδιαίτερα, η κήρυξη της ΑΟΖ με την Κύπρο επιβάλλεται να γίνει άμεσα, πριν προλάβει η Τουρκία και προχωρήσει σε δική της κήρυξη, είτε μονομερή είτε με την Αίγυπτο.

Και το σπουδαιότερο, να είμαστε πάντοτε ισχυροί στρατιωτικά, έχοντας στο νου μας το Θουκυδίδειο αξίωμα: «Οι ισχυροί πράττουν ό,τι τους επιτρέπει η δύναμή τους και οι αδύναμοι υποχωρούν όσο τους επιβάλλει η αδυναμία τους»!

**Σοβαρή και επιθετική εξωτερική πολιτική λοιπόν τώρα και εις το διηνεκές!
Η ιστορία δεν μας παρέχει επιπλέον χρόνο!**

Νικόλαος Ταμουρίδης
Αντγος (ε.α)-Επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ